Overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 16. september 2024 om anlægsaktiv

Sagsnummer 2023-140096
vedrørende
Virksomhed 1 **, CVR-nummer** [redacted]

---

1. Indledning

Overerstatnings- og taksationskommissionen har den 29. juni 2023 modtaget en klage over Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 30. maj 2023 om erstatning og kompensation for permanent nedlukning af minkvirksomhed som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink vedrørende Virksomhed 1 , CVR [redacted] (herefter minkvirksomheden). Under Overerstatnings- og taksationskommissionens behandling af klagesagen er det kommet frem, at der er uenighed mellem minkvirksomheden og Bygningsstyrelsen i forhold til bortfjernelse og reetablering af arealerne mellem minkvirksomhedens åbne minkhaller.

Denne afgørelse vedrører spørgsmålet om, hvorvidt Overerstatnings- og taksationskommissionen har kompetence til at behandle det omtvistede spørgsmål mellem minkvirksomheden og Bygningsstyrelsen.

2. Afgørelse

Overerstatnings- og taksationskommissionens formand træffer den 16. september 2024 afgørelse om, at kommissionen afviser at behandle spørgsmålet på grund af manglende kompetence.

Begrundelsen fremgår af afsnit 4 nedenfor.

Afgørelsen er truffet af formanden for Overerstatnings- og taksationskommissionen alene, jf. § 3, stk. 9, i bekendtgørelse nr. 842 af 26. juni 2024 om erstatnings- og taksationskommissioner og overerstatnings- og taksationskommissioner til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og visse følgeerhverv (herefter erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen).

3. Sagens oplysninger

3.1. Minkvirksomhedens anmodning

Minkvirksomheden har ved Overerstatnings- og taksationskommissionens møde med klagesagens parter den 16. august 2024 anmodet kommissionen om at tage stilling til de omtvistede spørgsmål. Minkvirksomheden har herved gjort gældende, at arealerne mellem minkhallerne er omfattet af Statens – og dermed Bygningsstyrelsens – nedrivnings- og reetableringsforpligtelse. Minkvirksomheden har den 21. august 2024 og den 11. september 2024 indsendt uddybende bemærkninger vedrørende emnet.

Minkvirksomheden har principalt nedlagt påstand om, at Staten er forpligtet til at reetablere hele arealet, hvor sandpuden er placeret, herunder også arealerne mellem minkhallerne, jf. nedlukningsbekendtgørelsens §§ 21, stk. 1 og 21 a, stk. 1.[1]

Til støtte for den principale påstand har minkvirksomheden anført, at der er tale om én stor sandpude, som er udlagt under minkvirksomhedens minkhaller, og at sandpuden overtages af Staten. I den forbindelse har minkvirksomheden henvist til Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 30. maj 2023, særligt afgørelsens bilag 4.

Minkvirksomheden har subsidiært nedlagt påstand om, at såfremt Overerstatnings- og taksationskommissionen finder, at det ikke er hele sandpuden, der er omfattet af Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse, skal hele sandpuden tilføjes til anlægskartoteket ved behandlingen af klagesagen i Overerstatnings- og taksationskommissionen.

Til støtte for den subsidiære påstand har minkvirksomheden gjort gældende, at der er tale om én stor sandpude, der er placeret både under minkhallerne og arealerne mellem minkhallerne, og som i det hele er minkspecifik og ikke kan erstattes, nedrives eller reetableres delvist. Minkvirksomheden har desuden henvist til, at statens nedrivnings- og reetableringsforpligtelse omfatter oprydning og reetablering af det areal, der relaterer sig til det nedrevne produktionsanlæg, jf. nedlukningsbekendtgørelsens § 21 a, stk. 1, samt at statens bortskaffelse af stier er eksplicit præciseret i bekendtgørelsens § 21 a, stk. 2.

Tertiært har minkvirksomheden nedlagt påstand om, at stierne mellem minkhallerne tilføjes til minkvirksomhedens anlægskartotek med et samlet areal på 2.167 m^2 med standen "middel" og med en levetid på 30 år, og derved indgår i erstatningsopgørelsen.

Til støtte herfor har minkvirksomheden yderligere anført, at arealerne mellem minkhallerne utvivlsomt har relateret sig til minkvirksomhedens produktionsanlæg, idet disse arealer udgør stier, som har været anvendt i den daglige drift af minkvirksomheden af minkvirksomhedens ejer og de ansatte til at færdes på under den daglige drift.

3.2. Fødevarestyrelsens bemærkninger

Fødevarestyrelsen har den 3. september 2024 og den 12. september 2024 fremsendt bemærkninger til minkvirksomhedens indlæg af 21. august 2024 vedrørende reetableringen af arealerne mellem minkhallerne.

Det fremgår af bemærkningerne, at Fødevarestyrelsen ikke kan tilslutte sig minkvirksomhedens principale påstand. Fødevarestyrelsen har gjort gældende, at staten ikke er forpligtet til at reetablere hele arealet, hvor sandpuden er placeret, herunder arealerne mellem minkhallerne.

Til støtte herfor har Fødevarestyrelsen anført, at sandpuden mellem minkhallerne ikke udgør en del af selve minkhallerne og derfor ikke er omfattet af erstatningen for minkhallerne, som en del af et erstatningsberettiget aktiv. Fødevarestyrelsen har videre bemærket, at områderne med

[1] Bekendtgørelse nr. 2463 af 11. december 2021 om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink. Som ændret ved bekendtgørelse nr. 103 af 26. januar 2024 og bekendtgørelse nr. 883 af 26. juni 2024.

sandpude mellem minkhallerne ikke er opført som et selvstændigt anlægsaktiv i anlægskataloget.

Angående minkvirksomhedens subsidiære påstand har Fødevarestyrelsen anført, at hvis Overerstatnings- og taksationskommissionen måtte komme frem til, at stierne mellem minkhallerne udgør et selvstændigt erstatningsberettiget aktiv, anerkender styrelsen, at stierne skal fjernes, og at arealet skal reetableres. Fødevarestyrelsen har i den forbindelse bemærket, at det ud fra sagens materiale ikke kan vurderes, om der er tale om stier. Fødevarestyrelsen har videre bemærket, at der ikke foreligger oplysninger i sagsmaterialet om omfanget af aktivet, f.eks. i form antallet af stier eller en opgørelse af arealet af stierne.

4. Overerstatnings- og taksationskommissionens begrundelse

Det fremgår af erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 4, stk. 1, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter overerstatnings- og taksationskommissioner til efterprøvelse af afgørelser truffet af de i § 3, stk. 1, nævnte erstatnings- og taksationskommissioner.

Det fremgår af nedlukningsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, under overskriften "Erstatning for minkspecifikke anlægsaktiver og ikke-udnyttet kapacitet", at der fastsættes erstatning for restværdien af anlægsaktiver tilhørende minkvirksomheden den 4. november 2020.

Minkvirksomheden har i oplysningsskemaet, ud over angivelse af selve minkhallerne, angivet "jordarbejde sandpuder" som et aktiv og oplyst, at aktivet har en enhed på 4.104 burrum. Minkvirksomheden har i oplysningsskemaet ikke særskilt angivet oplysninger om arealerne med sandpude mellem minkhallerne (stierne).

Overerstatnings- og taksationskommissionens formand konstaterer, at minkvirksomheden har fået tilkendt erstatning for anlægsaktivet "jordarbejde sandpuder", svarende til 4.104 burrum, som angivet i oplysningsskemaet. Formanden konstaterer videre, at der ved Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse ikke er taget nærmere stilling til, om det erstatningsberettigede aktiv "jordarbejde sandpuder" udgør hele sandpuden eller alene omfatter den del af sandpuden, der ligger under selve minkhallerne.

Overerstatnings- og taksationskommissionens formand finder, at Overerstatnings- og taksationskommissionen ikke har kompetence til at tage stilling til Bygningsstyrelsens udmøntning af nedrivnings- og reetableringsopgaven som følge af statens overtagelse af de minkspecifikke anlægsaktiver, herunder aktivet "jordarbejde og sandpuder".

Angående minkvirksomhedens subsidiære og tertiære påstand om at tilføje de hele eller dele af sandpuden, der lå imellem minkhallerne, og som ifølge minkvirksomhedens oplysninger udgør stier, til anlægskartoteket i forbindelse med Overerstatnings- og taksationskommissionens behandling af klagesagen om erstatningsopgørelsen, bemærker Overerstatnings- og taksationskommissionens formand, at dette spørgsmål ikke ses behandlet i Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse. Overerstatnings- og taksationskommissionens formand bemærker videre, at kommissionens kompetence er afgrænset af den påklagede afgørelse, idet Overerstatnings- og taksationskommissionen kan efterprøve Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelser vedrørende erstatningsopgørelse efter nedlukningsbekendtgørelsen, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 4, stk. 1. Udgangspunktet er derfor, at en ny anmodning om, at

et aktiv, der ikke tidligere er behandlet af Erstatnings- og taksationskommissionen, skal forelægges til prøvelse ved Erstatnings- og taksationskommissionen, således at kommissionen i førsteinstans kan tage stilling til, om aktivet er omfattet af nedlukningsbekendtgørelsens § 5. Formanden finder endvidere, at sagens konkrete omstændigheder ikke giver anledning til at fravige dette udgangspunkt.

På denne baggrund finder Overerstatnings- og taksationskommissionens formand, at kommissionen ikke har kompetence til at behandle spørgsmålet om, hvorvidt arealerne med sandpude mellem minkhallerne kan udgøre et erstatningsberettiget anlægsaktiv i henhold til den skemalagte model.

5. Henvisning til Erstatnings- og taksationskommissionen

Overerstatnings- og taksationskommissionens formand henviser samtidig minkvirksomhedens anmodning vedrørende sandpuden til Minksekretariatet, 1. instans, med henblik på Erstatnings- og taksationskommissionens vurdering af spørgsmålet.

På vegne af Overerstatnings- og taksationskommissionen

Elisabeth Mejnertz

Elisabeth Mejnertz
Formand